

Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
 Cărușii noștrii nu se pri-
 mesoș. Manuscrisurile nu se re-
 trimite!

Birourile de abonament:
 Brașov, piața mare Nr. 22

Inserate mai primesc în Viena
 Andolfi Mosse-Baasenstein & Volger
 (Hof-Platz), Jovis Schalek, Alois
 Herndl M. Duker, A. Oppel, J. Do-
 nenberg; în Budapesta: A. V. Gold-
 berger Anton Mees Eckstein Bernat;
 în Frankfurt: G. L. Dawbs; în Ham-
 burg: A. Steiner.

Prețurile inserțiilor: o serie
 germană pe o coloadă 8 or.
 și 80 cr. Simbru pentru o pu-
 blicare. Publicații mai dese
 după tarife și învoială.
 Reclame pe pagina III-a o
 serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în fă-care și
 Abonamente pentru Austro-Ungaria
 Pe unu an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., Pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate:
 Pe unu an 40 franci, pe șase
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se primumără la toate oficiile
 postale din intru și din afară
 și la dd. colectorilor.
 Abonamentul pentru Brașov:
 la administrațiune, piața mare
 Nr. 22, etajul I.: pe unu an
 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruță în
 casă: Pe unu an 12 fl., pe
 șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Unu esemplară 5 cr. v. a. sau
 15 bani.
 Atâtă abonamentele câtă și
 inserțiunile suntă a se plăti
 înainte.

Nr. 227.

Brașov, Sâmbătă, 12 (24) Octomvre.

1891.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Octomvre 1891 st. vechiu
 s'a deschis nou abonament, la care în-
 vltăm pe toți amicii și sprîjnitorii folei noastre.

Prețulu abonamentului

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl
 pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
 luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu
 an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl., pe
 șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe an 8
 franci, pe șese luni 4 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor și
 mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
 să binevoască a scrie adresa lămurită și
 a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 11 Octomvre v.

Diua de 20 Octomvre n. c. a
 fost pentru partida contelui Ap-
 ponyi o di mare, căci în această
 di ea se lăpădă de numele său
 cel vechiu și trecu prin „bote-
 zulu focului”, cum îl numi Ap-
 ponyi, primindu numele de „par-
 tidă națională”.

Insă și numirea „națională” ne
 indică, că botezulu prin care a
 trecut partidă contelui Apponyi
 n'a fost făcut „după rânduella lui
 Melchisedec”, căci de păcatulu
 strămoșesc alu ideei de stat
 naționalu maghiar nu s'au cură-
 țitu noii proseliți.

Tochmai fiind-că nu s'au cură-
 țitu de acest mare păcat stră-
 moșesc, se vede, că conștiința
 li-a șoptitu să nu se atingă și la
 atributul de „liberal”, căci acest
 atributu ei nu îl merită.

Conceptulu ideei de „stat
 naționalu maghiar” conține în
 sine tirăniă, despotism și volni-
 ciă, va să dică este identicu cu

maghiarisarea forțată, ér acésta
 stă în diametrală opozițiă cu con-
 ceptulu „liberalismu”.

Numai astfel se pôte esplica
 pe cale logică entuziasmulu, cu
 care membrii partidei lui Apponyi
 au primit unanimu numele de parti-
 dă „națională” și nu: „liberal-națio-
 nală”, după cum era să se nu-
 mescă la începutu.

Se nasce acum întrebarea, cum
 se unesc aspirațiile partidei ap-
 ponyiste de a veni la guvern, cu
 noua numire, ce și-a luat o această
 partidă?

În fruntea unui stat poliglotu,
 e lucru firescu, că nu pôte și nu
 e logicu de a veni o partidă „națio-
 nală” și mai vartosu o partidă
 națională ca a lui Apponyi, care
 a declarat categoricu, că ea are
 în vedere „interesele națiunei ma-
 ghiare” și „întărirea statulu națio-
 nalu maghiar”, ceea ce este
 identicu cu ignorarea intereselor
 locuitorilor nemaghiari, cari con-
 stituiesc majoritatea în stat.

Dér ce-i pasă contelui Apponyi
 de logică, când elu scie, că la noi
 toate lucrurile mergu anapoda și
 pe dosu.

Pentru a ajunge la putere, elu
 are lipsă de popularitate, ér po-
 pularitate înaintea „națiunei”
 scie contele Apponyi, că în tim-
 pulu de astăzi numai printr'o po-
 litică exclusivistă de rassă se pôte
 câștiga. De popularitatea națio-
 nalităților elu nu are lipsă,
 deorece acestea, bine că formeză
 majoritatea în stat, în parlamentu
 însă n'au nici o putere.

Din punctulu de vedere alu
 intereselor sale, partidă appo-
 nyistă a lucratu așa-déră corect,
 când și-a luat numirea de „națio-
 nală”; de sigur, că această nu-
 mire va fi întimpinată cu simpa-
 tiă din partea politicilor maghiari,
 deorece ea implică în sine exclu-
 sivismulu de rassă și în acésta cu
 toții sunt uniți.

Pe noi nu ne-ar fi genat

întru nimic, decă pe lângă „națio-
 nală”, acésta partidă și-ar fi în-
 susitu și atributul de „liberal”,
 deorece suntemu convinși, că decă
 partidă lui Szapary a meritatu să
 răpescă acestu atributu, de sigur
 și partidă lui Apponyi merită să-l
 răpescă.

Nici de aceea nu ne temem,
 că Apponyi va veni la guvern,
 căci deși a lui partidă va fi „națio-
 nală”, noi suntemu siguri, că
 „în interesulu națiunei sale” nu
 va puté prigoni naționalitățile mai
 multu, decât le prigonesc astăzi
 adversarul său Szapary. — Fiă-care
 face numai cât pôte...

Fiți dér fericiți voi, cei ce
 moșteniți pământulu!

CRONICA POLITICĂ.

— 11 (23) Octomvre.

— În Franția s'au început din nou
 manifestațiunile pentru Rusia. În ora-
 șulu Bussang, din incidentulu inaugu-
 rei unei noue linii ferate, s'a dat un
 banchetu, la care Iules Ferry ținu un
 toast în onorea poporațiunei Voghesi-
 lor accentuându, că unu popor mare
 este o mare industriă, ambele trebuie se
 aibă instrumente potrivite; elu nu simte
 nici o muștrare de conștiință asupra
 cheltuelilor de milioane pentru constru-
 irea de linii ferate, ci felicită pe minis-
 trulu lucrărilor publice, că acesta nu
 cruță nici o ostenelă pentru a fi în totu
 locul de față. Mai departe se anunță
 o nouă înfrățire ruso-francesă din inci-
 dentulu sosirii în postul Brest a duor
 fregate rusesce „Minim” și „Dimitri
 Donskoi”. Consiliulu comunalu din Brest,
 a numitu o comisie festivă pentru ca
 să aranjeze serbările ce se vor da în
 onorea Rușilor. Primarul orașulu
 Brest, a publicat următorulu apel:
 „Fregatele rusesce „Minim” și „Dimitri
 Donskoi”, sosesc din Kronstadt, ca să
 viziteze pe admiralulu Gervais și pe es-
 cadra sa. Eu apelez la patriotismulu
 vostru, pentru ca să serbătoriți unirea
 celor două marine amice, în apele fran-
 cese. Să falfăe la toate ferestrele stin-

dardele rusesce și francese, ca semn al
 alianței între aceste două mari națiuni.
 „Trăescă Rusia! Trăescă Franția!”

— Corespondentulu din Paris alu
 diarului „Times” esplică ast-fel în treve-
 derea dela Monza: Franția și Rusia, dioc
 elu, erau în vorbă pentru încheierea unui
 tratatu. În acestu scop, trebuia să se
 socie ce se întâmplă cu tratatul alianței
 întreite, mai cu semnă cu clausele privi-
 tóre la Italiă, care fiind oca mai slabă,
 trebuia se aibă garanțiile cele mai în-
 semnate. Fiind-că Franția nu putea să
 obțină lămuririle pe cari le dorea, s'a
 crețutu, că d. de Giers ar puté să obție
 cel puțin nisce asigurări, cari ar da o
 ideă de spre natura tratatulu din cestiune.
 Aceste asigurări au fost date dlui de
 Giers chiar de cătră regele Italiei, care
 a repetat în mod solemn, ceea ce
 declarase deja ambasadorulu francesu la
 Roma, anume, că acestu tratatu țintese
 numai pacea, că aranjamentulu celor
 trei puteri e oratulu defensiv, nimeni
 dintre ele neputându lua ofensiva de cât
 pe risicul și pericolele sale și fără de
 a angaja răspunderea aliaților săi.
 Acésta e, încheiă corespondentulu lui
 „Times”, rezultatulu întrevederi dela
 Monza.

— Diarulu din Londra „Morning
 Post” află din Paris și Berlin, că visita
 lui Giers la Milan și la Monza a fost
 fără nici un rezultat din punctulu de
 vedere alu diplomatiei rusesce. Regele
 Umberto asigură pe d. Giers, că alătura-
 rea Italiei la tripla alianță a urmatu nu-
 mai în interesulu păcii. Pentru dovedi-
 rea acestei asigurări, se oferi regele
 Umberto, să-i arate dlui de Giers, tex-
 tulu tratatulu alianței triple. Giers ob-
 servă însă zimbindu, că elu deja cunoșce
 pe deplin conținutul acestui documentu.

SCRILE ȚILEI.

— 11 (23) Octomvre.

„Confederațiunea balcanică”. Sub acest
 nume s'a constituit o societate în Bel-
 grad pentru promovarea unirei tuturor
 popórelor balcanice, care și-a și înce-
 pută activitatea, declarându, că pentru

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Mirésa din Ariccia.

Novelă de F. de Gaudy.
 (Fine.)

Mario Camuoci intră, după cum
 prevăduse Pagnotto, în Mercurea urmă-
 tóre prin Pórta San Giovanni, încetu pe
 măgarulu său încercat cu coșuri cu
 pome. Unu servitor din Ariccia a lui
 Savelli, încep sub pórta să vorbescă
 în mod nepăsător cu călărețulu, pe
 când soldații de pază — cari din fire
 sunt foarte iubitori de certă, cu deose-
 bire când voeau să le trecă timpul mai
 iute — legară fără să fiă observați, un
 mănunchiu de mărcini sub cõda măga-
 rului. Animalulu acesta, dealtmintrelea
 foarte blându, abia simțise sub cõdă noul
 ordin al mărcinelui, și și încep să
 protesteze energetic, sâriindu și sberându,
 și în fine punându-și capulu între picioare
 încep a svirli cu picioarele dinapoi, așa
 încatu atâtă călărețulu, câtă și coșurile
 cu pome, cădură jos, între risetele sgo-
 motóse ale soldaților. Mario se ridică
 repede infuriat și injurându ca un că-

răuș, aruncă o privire plină de mânia
 asupra animalulu său și în curend
 observă cauza, ce l'a făcutu pe măga-
 rulu să sară. Iși mușcă buzele, amenință
 cu pumnulu pe cei ce rideau cu hohotu
 și încep să-i injure cum i-a venit la
 gură. Aceste injurături au fost destulu,
 pentru-că se infuriă pe soldați și aceș-
 tiă îl trântiră la pământu, îl legară
 cobză și-lu târără în temnița de sub Ca-
 pitoliu, ca pe unulu ce a insultat cor-
 pul de gardă și pe Sf. Părinte papa
 Gregoriu XIII, ce domnea pe vremea
 aceea. Asinulu, scăpatu de îndoita sa
 povară, galopă la Ariccia scuturându din
 urechi, și aduse rudelor acestuia, sber-
 rându, trista veste, despre disparițiunea
 stăpânului său. Dér despre modul cum
 dispăruse, nu puté spune.

Pagnotto nu zăbovi nici unu mo-
 mentu, de-ai face cunoscutu stăpânului său
 despre reușita planului, și acesta se și
 grăbi la Ariccia, pentru ca să mângâie
 familia Romagnoli. Apărú érăși ca sër-
 manulu grădinaru Giorgio Squaldi, la în-
 ceputu în fă-care săptămână, după aceea
 însă în fă-care di. Elu dicea, că ser-

vesce ca grădinaru în Vigna sub Ma-
 rino. Elu luă parte viuă la mahnirea so-
 crilor, sciu să vorbescă așa de plăcutu
 cu mirésa părăsită — încatu în fine tre-
 buia să-lu favorizeze. Pagnotto îi spuse
 bētrânului, că Giorgio e uniculu moște-
 nitoru, Mario nu era nicăiri; mirésa se
 obișnuise cu vizitele dese ale dibaciului
 și blondulu Giorgio — și dela obicei
 până la amoru, se dice, că nu e mai de-
 parte ca dela cõda ochiului dreptu, până
 la cõda ochiului strângu.

Cine scie, ce s'ar întâmplat, decă
 Letiția într'o di frumoșă n'ar fi mersu
 la Roma, pentru ca să vëndă verdețuri
 pe piața Montanaro, față în față cu ve-
 chiuulu teatru Marcellus. Tochmai era ocu-
 pată să ude cu apa din fântâna din
 apropiere verdețurile ei, ce începură să
 se veștejescă din cauza arșitei sórelui,
 când deodată eși din palatu o trupă de
 cavaleri călări — în fruntea lor blon-
 dulu Giorgio îmbrăcatu în mătase, cu
 pene în pălăriă și cu spada cavalerescă
 la cõpsă. Coșulu îi cădu din mână. „Pen-
 tru numele fecioarei” dișe ea cu voce
 înecată. „Ce e asta? Ore mă înșelă ochii?”

Spunemi, te rog”, întrebă ea pe unu
 om din apropiere „spune-mi, cine e că-
 lărețulu pe calulu acesta frumosu, care
 tochmai acumu trece.”

„Ei, pe acela, îl cunosc oric ce fată
 frumoșă, întochmai după cum elu cunosc
 pe fă-care fată frumoșă. Este principele
 Orlando Savelli, tēnerulu moștenitoru”.

Letiția clătina din capu fără să dică
 nici o vorbă — trebuie că se înșelase.
 Atunchi se întorse principele înapoi și
 șopti ceva unui servitor dela pórta —
 acestu servitoru nu era altulu decât
 uritul Pagnotto. Acum nu mai era în-
 doială — ea fuse înșelată în modul cel
 mai rușinosu, mirele ei a cădu jertfă
 înșelătorului.

Ca o nebună alergă Letiția peste
 piață și prin strada. Pasiunea femeilor
 de sudu nu cunoșce stavile. Înaintea o-
 chiloru 'i se lăsă o cēță, 'i cădu cărpa
 dela sinu, aculu de argintu din pēru,
 care undula ca și nisce valuri negre.
 Fără voe ajunge la pórta. Deja ajunse
 în Campo vacino — când privirea ei rétă-
 cită se opri la turnulu Capitolului și o
 idea 'i plesni ca fulgerulu prin minte:

ajungerea scopului ei se va folosi numai de mijloace legale, morale și culturale.

M. S. Regele Carol. După cum spune „Timpul” se va întorce în țară Marți, 15 Octomvre. M. S. va descinde la castelul Peleş.

Capela dela Mayerling, s'a sfințit Mercuri în 21 Octomvre în prezența împăratului, a principesei de coronă Stefania și alți dignitari ai curții. Ceremonia a s'evârșit'o arhiepiscopul Dr. Gruscha.

Statistica emigranților. După o statistică oficială din America, în decursul de șase ani (până la 30 Iunie 1891) au emigrat din Ungaria la America 127,681 (94,243 bărbați și 33,438 femei). Intre acești emigranți au fost 18,785 mai tineri de 15 ani; 95,038 între 15—40 de ani, și peste 40 de ani 13,858. Din statistică se vede, că emigrările cresc din an în an. De observat e, că după această statistică mulți emigră și din partea de dincolo de Laita, și anume din Boemia. Din Austria au emigrat cu totul 226,038 de indiviți.

Proiectul de lege lucrat de ministrul român al domeniilor cu privire la repausul de Duminecă și sărbători, va fi supus în curând, în desbaterile consiliului de miniștri.

Dinastia ce vor să se împace. „Pesti Hirap” anunță următoarea știre: „Familia Obrenović și Karagorjević se vor împăca încă în luna viitoare pe pământul Ungariei în castelul lui Rónay Dezső din Kis-Zombor, prieten bun al prințului pretendent la tronul sârbesc Alecsiu Karagorjević. În acest scop pe la începutul lunii noiembrie prințul Alecsiu Karagorjević și cu regele Milan vor merge la Kis-Zombor, precum și mai multe persoane distinse dintre membrii amânduror familii. Acestă împăcare s'ar face la inițiativa lui Milan.

La univesitate din Budapesta s'au înscris pentru primul semestru al acestui an 3513 de ascultători. Dintre aceștia sunt: 86 teologi, 1886 juriști, 991 mediciști, 343 candidați de profesori și 207 farmaciști. Anul trecut numărul ascultătorilor a fost 3502; pentru anul acesta numărul juriștilor s'a sporit cu 100, și al mediciniștilor a scăzut cu 66. — Școlile medii se află în Budapesta 12, și anume 7 gimnasil și 5 școle reale. La reale sunt înscrisi 2399, și la gimnasil 3351 de elevi.

Concertul de a s'era dat de mu-

sica orășenescă în sala hotelului Europa a fost cercetat de un public ales. Piesele au fost viu aplaudate de public, cu deosebire piesa „Mandolinen-Ständchen”, care la cererea publicului a trebuit să fie repetată. — Cu această ocaziune facem observațiunea, că serviciul hotelului lasă foarte mult de dorit.

Fometea în Rusia. Se anunță din Petersburg, că împărătesa Rusiei s'a înscris în capul unei liste de subscripție pentru victimele fometei din Rusia, cu suma de 60,000 de franci.

Atacați de lupi. Deși timpul e frumos, totuși lupii încep să juble prin unele ținuturi din țară. Așa se scrie din Ianoshaza cu data de 19 Octomvre: Comerciantul Valentin era să cadă pradă unor lupi, cari l'au atacat pe drumul între Ianoshaza și Koroko, și din fericire nise țeran, cari veneau pe drum l'au scăpat gonind lupii de acolo.

Tergul de cai de alaltari de aior a fost slab cercetat de cai de rasă nobilă. O părechie de armăsari negri au fost cumpărați cu 1000 de florin. Vitele cornute și caii de muncă au fost bine reprezentați, deaceia s'au și vândut multe.

Furtuni. În 20 l. c. au bătut mari furtuni în totă Anglia. În Svedirland (Wales) a pricinuit un orcan violent esundarea unui riu, în urma căreia s'a dărâmat o biserică. Apoi în alte comune din comitatul Wales au fost dărâmate. La țărmului mării naufragiară mai multe corăbii.

Diarul „Kreuzzeitung” despre Ungaria.

Diarul „Kreuzzeitung” publică un interesant articol asupra stărilor din Ungaria, în care se dă atențiune cu deosebire alegerilor viitoare parlamentare. Numita fiică se exprimă în modul următor asupra situațiunei:

„Pentru partida independentă oferă alianța cu opozițiunea moderată, care nu jertfesece nimio din principiile ei, cu deosebire față de alegerile viitoare, o mare șansă de izbândă în aceste alegeri. Căci toți aceia, cari sunt nemulțumiți cu starea actuală a lucrurilor din Ungaria și alii căror număr e o legiune, chiar și decă vor sta pe baza principiului monarhiei și pe jertfel ambelor jumătăți ale monarhiei, prin alianța lui Apponyi cu stânga extremă, vor urma cu conștiința liniștită stindardul celor din 1848, și-i va căde greu lui Apponyi în lupta în contra guvernului, care va merge acum, ca și la alegerile viitoare,

până la extremă, se țină linia subțire a frontierei, ceea ce l'au despartit numai în mod teoretic de aceia, cari nuseser în mod atât de furtunos independentența deplină a Ungariei față de întreaga monarhie. Partida independentă nici nu trebuie să învingă; ea trebuie să facă progrese și îndată e pus în întrebare dreptul public încheiat totdeauna numai pe 10 ani. Decă în adevăr se va întâmpla cazul acesta, atunci și în Ungaria va deveni acută cestiunea naționalităților, și fitilul periculos, care se află îngrămădit, atât printre Slavii cât și printre Românii de sub coronă Sf. Stefan, va conduce la esplosiune. Căci durere, în Ungaria nu există nici un singur partid pe partea maghiară, despre care s'ar pute susține, că ar pute să resolve cestiunea naționalităților, ce din și în și ia dimensiun tot mai mari, în sensul, de a face dreptate popoelor nemaghiare. Din ce în ce tot mai adâncă devine prăpastia, care desparte majoritatea colosală a naționalităților maghiare de naționalitatea predominantă în Ungaria, și maghiarismul e slăbit prin desbinările politice, și ceea ce este mai rău, că nu poate da un ajutor nici în timpul unui pericol suprem; este destramată economică, grație unui partid, care pentru scopul unei îmbogățiri fără conștiință și din pofta de domnie din partea unei clase mici, abuză de ideea proprie, națională și a asuprit pe celelalte popore în modul cel mai crâncen. Aceasta va eși mai multă și mai puțină la ivelă deja la alegerile viitoare și de aceea trebuie să urmărim cu interes încoadată prologul parlamentar al acestora, care tocmai acum a început în parlamentul maghiară.”

Congresul național bisericesc.

Continuăm după „Telegraful Rom.” a reasuma agendele ședinței a VI-a, dela 7 (19) Octomvre, în următoarele:

În această ședință s'a prezentat între altele un memorandum al preoțimei române gr. or. castrană ces. și reg. din armata regulată austro-ungară, prin care rogă și propune conlucarea legală a stării și sorții necorespunzătoare a acelei preoțimi castrană.

Comisiunea școlară prin referentul său Stefan Velovan, cu privire la datele statistice cuprinse în raportul consistorului metropolitan și în aceluși la acest raport, propune, ca consistorul metropolitan să stăruie a completa aceste date, evând în vedere scopul congresual din sesiunea curentă, privitoare la datele statistice din raportul consistorului metropolitan ca senat bisericesc, și indicând cauzele, cari esplică regresul eventual, ce s'ar observa în cercetarea școlilor, în numărul edifi-

ciilor școlare etc. S'a primită propunerea, ca datele statistice asupra cercetării școlilor să se adune în modul ca până acum, odată pe an, cât se poate mai exact.

În ce privește comunele bisericesc gr. or. fără școlă confesională, precum și acelea, cari n'au nici o școlă, congresul decide:

Consistorul metropolitan se însărcinează a invita consistoriile eparchiale să cerceteze cu deamănuntul cauzele, cari se opun înființării școlilor în aceste comune și să facă raportul procsimului congres despre măsurile luate de fiă-care eparchie pentru delăturarea acestor pedeci.

În privința elaborării unui nou regulament general, care să reguleze și administrarea uniformă a afacerilor învățământului în întreaga provincie metropolitană, se decide:

Congresul așteptă ca pertractările inițiate în obiectul acesta să se finalizeze, decă consistorul metropolitan se însărcinează a prezenta proiectul său la procsima sesiune congresuală.

Referitor la aceea parte din raportul consistorului metropolitan ca senat școlar, care privește ingerința incompetentă a ministrului de culte și instrucțiune publică a țării, în afacerile judiciare disciplinare ale învățătorilor dela școlile gr. or. confesionale, având să urmeze un raport special în obiectul acesta, comisiunea propune și congresul primesce a se amâna decidera asupra acestei cestiuni, până se va prezenta raportul special.

La repetita reprezentațiune adresată dlui ministru de culte și instrucțiune publică din partea consistorului metropolitan, în scopul de a esopera respectarea limbii române, ca limbă de instrucțiune în școlile elementare de stat din comunele cu populațiune română, neurmând până astăzi nici o rezoluțiune, Congresul decide:

Consistorul metropolitan se însărcinează a continua cu solicitarea; d'odată congresul rogă pe Prea sântiții arhieriei, ca ocașionalmente să soliciteze cauza și în persoană la ministeriu.

În necă cu acestă decisă, deputatul Dr. Georgiu Popa, face următoarea propunere: „Consistorul metropolitan să ceară a se informa, că organele și corporațiunile noastre bisericesc: preoți, comitetul parochial, protopresbiter etc., ce au lucrat întru validitatea dreptului, ce li compete ca membrii respectivei comune civile, pentru a-și alege limba de propunere în școlă comunală populară, și a-i învia conformul interesului bisericesc.” — Se transpune comisiunei școlare.

Să mergă la senatorul, supremul judecător al Romei — el trebuia să-i facă dreptate. Deja urcase scările abia resufând, când resună strigătul: „Letițio, Letițio mea!” Ea se uită sus — o față palidă și sălbatică o privea printre zăbrelele — ea recunoscu pe Mario al ei — alergă spre el, cuprinde cu mâinile zăbrelele încrucișate, și și apără fața ei, aprinsă de furia și bucurie tot-deotată, de ferul celui rece. Lacrimile i curgeau din ochi și se rostogoleau pe obraji ei aprinși. Suspine, blăstămuri, strigăte de bucurie eșiră printre buzele ei — i trebui multă vreme, până când i putu spune despre înșelarea a căreia victimă a fost; convulsivă scutură el zăbrelele — scârșnesce din dinți — ochii i scântăie — se făcu palidă ca mărtașă. „Răsunare! Răsunare sângeră!” duse el cu vocea înecată de furie. „Nu, să nu mergi la senatorul, Letițio. Crești tu, că îngâmfatul nobil are vre-un sentiment față de un vermes călcat în picioare? Resunare în contra fățarnicului principe! Trebuie să fiu liber — încă astăzi. Iute, față dă-mi

o pilă. Ascunde-o în coș, și în trecăt dă-mi-o prin zăbrele, când va suna ora de odihna soldaților de pază. La miezul nopții voi fi în Aricoia.”

El și fu la miezul nopții în Aricoia.

Principele călări în s'era următoare la Aricoia însoțit de Pagnotto-Messtofeles, fără ca să aibă nici cea mai mică presimțire, că planul său e încrucișat. Cu uimire observă, că casa lui Mario Camucci, care până acum fusese goală, acum era splendid iluminată și încunjurată de omeni. Copii săltau de bucurie pe strade și aruncau în aer tăciuni aprinși, și în casă se auzea muzica și chiotele de bucurie ale oșpeților. Cei doi călăreți se nitară unul la altul. Deodată apără bătrânul Romagnoli, cu soția sa în ușă și salută pe noii veniți, dându-le mâna.

— „Ați venit tocmai bine, ca să serbați împreună cu noi ziua această, amicilor. Descălecați și intrați înăuntru! Astăzi e ziua de onoare a Letiției noastre. În noptea trecută se întorse Mario acasă din blestămata Romă; a lăncedut

destul în închisore bietul Mario — și pentru ce? Oh sanguinaccio di Dio! — pentru-că a înjurat pe soldații de pază. Astăzi e nunta sa. Dăr veniți înăuntru?”

„Haide principe” șopti Pagnotto stăpânului său. „Fă față veselă. Reculegete — încă nu suntem trădați — n'am pierdut nimic.”

— „N'am pierdut nimic?” duse Orlando încet scârșind din dinți — „și ce mai putem câștiga acum?”

— „Pe frumoasă femeie — poți încă pe mirăsa. Până la miezul nopții mai e încă multă.”

Tânerul urmă pe ispititor în cameră. Acolo juca tâneră părechie între srigătele de evviva ale oșpeților. Cu capul plecat și cu brațele încrucișate juca Mario, înaintea miresei, care sălta înaintea lui cu ochi strălucitori, Orlando se afla într-o mare agitare. Chinurile unui amor refuzat, furia, și o poftă ardeătoare se încrucișau în mod sălbatic în peptul său. Cu privirea încrunțată și cu pumnii strânși sta el pe prag. Vorbele mângătoare ale lui Carlo treceau pe lângă urechile sale.

Jocul se terminase. Mario se apropiă cu o mină liniștită de principe și i mulțami pentru onorea ce-i-a făcută. Nimenea nu putea oți în trăsurile feței sale, ce se petrecea în inima sa setosă după răsunare. Ochii Letiției schinteiau, când observă pe ipoiritul, dăr reoulegându-se repede se apropiă de el, vorbi câte-va cuvinte și apoi se duse lângă Mario.

Ghitara suna necontentit, părechile dansătoare se înverteau, și oșpeții ciocnau cu paharele pline cu vinul spumegător din munții Alban. Letiția se odihni de joc. Ca un șerpe se streoură Orlando înderțul scaunului ei. „Am meritat această?” șopti el cu voce tremurătoare. „Ai putut fi așa de falsă? M'ai făcut să sper, că voi fi fericit cu D-ta.”

Încet se întorse Letiția spre cel cu care se ruga. Ochii ei schinteiau.

— „O, Letițio, ascultă-mă numai un pătrar de oră. Astăzi — în imbulzela această nu ne va vedea nimenea — numai un pătrar de oră. Vițea, feri-

Botezul Apponyștilor.

Biroul de corespondențe din Budapesta ni-a comunicat dăile acesteia, că partida lui Apponyi s'a botezat din nou, numindu-se în viitor „partida națională” și nu „partida moderată”, cum se numia până acum.

Conferența partidei Apponyiste în care s'a săvârșit acestu curios botez, s'a ținut la 20 Octomvre și a fostă foarte entusiasmată. Din punctul de vedere al ordinii, disciplinei și entusiasmului, această conferență merită atențiunea noastră și de aceea reasumăm cuprinsul ei aci:

Paulu Királyi, ca președinte, deschidând ședința dice, că această conferență va fi de mare însemnătate pentru timpurile viitoare și nu află mijlocu de-a pute începe mai frumos această conferență decât, prin aclamarea călduroasă a multu stimatului lor conducătoru, dorindu-i viêtă luugă. (Vii și prelungite aclamări și aplause).

Conte Albert Apponyi: Stimaii mei amici! Voi sciți cu toții, care este scopul conferenței noastre de astăzi. Va fi vorba despre numirea partidei (vii aprobări), seu mai bine dișu, trebuie să cuprindem sub o formă potrivită opiniunea, ce de multă a străbătut în publicu. Dér voi să fiți cu indulgență față de mine și să nu așteptați să vă prezint în noie sciu ce motivare sistematică; în ultimele trei zile eu, așa-dicându, din oră în oră am stat la pândă în lupta pentru cauza noastră și astfel nu m'am putut prepara pentru această conferență. (Vii aclamări). Dér nici nu e lipsă de asta, deorece accentuez din nou, după cum am dișu și în dietă, despre o modificare a direcției partidei noastre, seu despre o schimbare a programului ei nici vorbă nu pôte fi (Vii aprobări). N'avem ce lăsa din elu, n'avem ce adauge la elu.

Dér decât nu-i vorba de program nou, s'ar pute nasce întrebarea, că de ce trebă e unu nume nou? Răspund:..

Decă reasumăm tendințele, cari au caracterizat partea esențială a activității noastre, veți vedé, că acele se îndreptă spre puncte principale: spre *idea națională maghiară* și spre întărirea *statului național* înăntu și în afară, și în legătură cu acestea, spre validitatea drepturilor de libertate ale cetățenilor, spre validitatea principiilor liberalității nefalsificate. Astfel și numele trebuie să fiă astfelu, să dea expresiune direcțiunei naționale și liberale a acestei partide...

Acusi Beöthy: Iubitul și stimatul meu conducătoru! Amicii mei și soții mei de principii! Decă sunt în-

drăsneț de a lua cuvântul numai decât după vorbirea prea stimatului nostru conducătoru, cauza este, că sunt mândru, că dela început și până astăzi am fostă tot-deuna membrul și muncitorul modest al acestei partide și pe basa această cred, că am unu titlu de drept de a lua cuvântul în acestu momentu pe câtu de momentuos, pe atât de sărbătoreșu.

După ce a încetată partida noastră Deak-istă, am constituită o partidă deosebită, am constituită prima opoziția parlamentară și atunci era obiceiul la noi, ca partida să ia numirea după locul, ce-lu ocupau în dietă. Astfel era „stanga mijlocie” „stanga extremă” și „dreapta extremă”. Noi ne-am numit „dreapta extremă.” După ce partida noastră s'a sporit cu elemente nouă, ne-am numit partida „unită”, mai târziu ne-am numit „opoziția cu basă de drept publicu”; această numire însă se prescrie a formulat'o altfelu, numindu-o „opoziția moderată” și această numire a acceptat'o și partida.

De atunci însă lucrurile s'au schimbat în modu esențial și fiă-care partidă s'a silită a-și lua numirea după direcțiunea sa a politică...

De aceea, dice mai departe oratorul, trebuie să luăm și noi unu nume, care să exprime directiva politică a partidei noastre, și această directivă a noastră este: *idea națională maghiară*, politica cinstită și liberalitatea. Noi vrem în adevăr să facem față acelu carismu al partidei guvernamentale, care este adevărată hidră, căreia decât-i tai unu cap, creșu în locul lui o sută...

Oratorul propune în fine, ca partidă să nu se numescă „liberală-națională”, ci numai „națională”, deorece atributul de „liberală” se subînțelege de sine, deorece dela regele S. Stefanu, în politica națională maghiară, tot-deuna a fostă cuprinsă liberalitatea (Sic!). Mai dorece oratorul eliminarea atributului „liberală” și pentru ca nu cumva să se credă, că ei ar voi să facă concurență „liberalității” partidei dela guvern.

Speră Beöthy, că de acum înainte lumea nu va mai pute crede, că ar pute fi vorba de-o fuzionare, a acestei partide cu partida guvernului. „Asta s'a isprăvită” — dice oratorul — „deorece între noi va curge luptă pe mörte pe viêtă.” În isbēnda acestei lupte elu nu se îndoesce.

Albert Kovács: Omenii sunt egali înaintea legii (decă sunt Unguri—Red.) și sunt liberi (decă n'ar fi închiși la Seghedin — Red.) E déră superflu atributul de „liberală.” Nu este dără nimenea în țără, care să dișă, că se pôte governa și altmintrelea, decât în modu liberalu (Bravo! — Red.)

Iuliu Melezer, viceșpanul comitatu-

oarea mea atērnă dela D-ta. Letitio te iubesc atāt de ferbinte.

Fata clătină în modu gânditoru din cap; dér apoi fără de veste dișe cu voce aspră: „Ei, să fiă. Părăsesc oamera această. Așteptă-mă într'o jumătate de oră la Porta Romana, a treia casă de aici. Dute și nu spune nimēnui nimic.”

Cu privirea radiosă de bucurie, mulțami Orlando pentru favorul acesta neașteptat și apoi eși afară, luându drumul spre locul de întâlnire. Cu privirea batjocoritoare ilu urmări mirăsa, schimbă încet câteva cuvinte cu bărbatul ei și dispără apoi în odaia de alături. Oșpeții se împrașciară unul câte unul.

Principale aștepta la pörta cu inima palpitândă. O furtună mare se descărcă pe câmpă; fulgeru se ogindau în suprafața mării și luminau deșarta Campania și ruinele castelului Savelli, ce se ridica ca o siluetă la pölele munților.

Posesorul lui privea sinistru spre casa lui Mario. Treceuse o jumătate de

oră. „Să mă fi trasu pe sföră?”, murmură elu încet, „dér nu, ea își ține cuvântul. Eță vine, eu cunosc vëlul ei alb. — Letițio! iubita mea!”

Cu brațele deschise alergă elu înaintea ei, o strinse cu pasiune la peptul său, dér se simți apucat de o mână musculosă și un pumnal pētrunse în grumații săi. Găfăindă oșu la pământu.

În dimineța următoare, când găsise cadavrul, fiă-care acusă pe reutăciosul Pagnotto, — care îngrijit de cele ce erau să se întēple în noptea această, fugise din țără, — că acesta ar fi comis asasinatul. Că Mario Camucci, străvestit în hainele miresei sale, ar fi comis fapta, nu-i trecea nimēnui prin minte — căci toți vēdură pe ferioita părechia intrând în camera nupțială, dér nici nu sciau ce motiv l'ar fi putut îndupleca să comită omorul. Abia pe patul de mörte mărturisii crima sa.

Marchisul.

lui Borsod: Crede și elu, că e mai bine să se numescă această partidă „națională” chiar și din cauză, că în cuvântul „liberală” nimenea nu mai crede astăzi în provincie.

Apponyi se alătură la propunerea lui Beöthy și dice, că națională este și politica ce-o face partidă „independentă și dela 48”, dér pe când această luptă pentru schimbarea bazei de drept publicu, pe atunci „partida națională” dorece a susține intactu pactul dela 67.

Înțelegerea fiindă desăvârșită, președintele anunță, că pe vechiul stindard al fostei partide „moderate” este înscris de astăzi înainte „partida națională” și acestu nume ilu va purta în viitoru. (Aclamări vii și prelungite).

Rușii despre situația.

Diarul oficiosu rusesc, care apare la Bruxelles, „Le Nord” publică asupra situației generale unu remarcabilu articol sub formă de corespondență din Petersburg.

Mai nainte de tôte oficiosul „Le Nord” noteză impresia escelentă produsă de discursurile din urmă ale d-lui Freycinet, cari, pe lângă că au arătat adversarilor Francoiei și le-au dovedit în chipu definitiv redobândirea vechei influențe internaționale a acelei puteri, au fost concepute în același timp în nisce termenii capabili de a liniști spiritele cele mai temătoare asupra intențiunilor sale.

„Acestu limbagiu a trebuit mai ales să placă publiculu rusesc, căci Franța folosindu-se de avantajile sale actuale și lucrând pentru consolidarea situației sale, urmăză tocmai statul, pe care tot-deuna i l'a dat Rusia, de a deveni puternică pentru a-și garanta propria siguranță deodată cu menținerea păcii europene.”

„Le Nord” constată apoi, alături de această notă „fermă și paacifică” și unele note, pe cari le numesc discordante; astfel ar fi fost în Italia esecul celor trei pelerini, cari au provocat o furtună de dușmăniă populară împotriva națiunei vecine, în momentul chiar în care această se pregătia să glorifice memoria celui mai legendaru dintre patrioții italieni; și de asemenea în Germania, unde nisce oratori socialiști și-au permis cele mai necuviințose și brutale atacuri împotriva Rusiei. „Dér, — adaugă oficiosul rusesc, — întocmai după cum raportul francesu n'a acordat prea multă importanță esplosiunei caracterului meridionalu, totu astfel Rusia n'a dat nici o însemnătate discursurilor d-nului Bebel și șoiloru săi.”

„Le Nord” dice apoi că întâlnirea dintre d. de Giers și d. di Rudini a fostă provocată numai și numai de sentimente de prietiniă, cari există între acești doi omeni de Statu. Ei declară absolutu falsu șgomotul propagat de presa englesă cu privire la nisce pretinse negocieri pe de-o parte cu România pentru nisce schimburi de teritorii, pe de altă parte cu guvernul prusian pentru încheierea unui nou tratat de comerciu.

„Le Nord” relevă în sfērșit esagerările gazetelor englezesci cu privire la crisa ce există actualmente în unele provincii ale Rusiei.

Dare de sēmă și mulțamită publică.

Șomcuta-mare, Octomvre 1891.

Incântat de rezultatul îmbucurătoru prestat în cântările bisericesci și naționale din partea „Corului plugarilor români din Șomcuta-mare”, am deschis încă în erna trecută o colectă, cu scopul de a procura 13 oostume călușeresci pentru coriștii și jocurile noastre istorice naționale „Călușerul și Bătuta”. Scopul dorit l'am ajuns și românașii coriști în două rânduri până acum s'au produs, spre mulțămirea tuturor.

Resultatul colectei este următorul: Nicolau Nilvanu preș. reun. noastre de cântări și adv. 10 fl., Vasiliu Dragoșiu v-preș. reun. și adv. 10 fl., Dr. Iosif

Farcașiu med. cerc și controlor alu reun. 5 fl., Ieremie Rațiu not. op. 5 fl., Dr. Ioan Farcașiu adv. Deșiu 1 fl., Dna Regina Farcașiu măr. Szabó 1 fl., Aug. Szabó prețore 2 fl., Vasiliu Buda canonic 1 fl., Gavrilu Buda prim. opid. 1 fl., Teodoru Blaga docinte 1 fl., Ales. Buteanu 1 fl., Petru Longinu inv. 1 fl., Eliă Popu inv. 1 fl., Ioan Coza preot 1 fl., Victor Marcu adv. 1 fl., Vasiliu Indre protopretore 1 fl., Iuliu Leményi teologu 1 fl., Iosif Popu cons. reg. adv. și mare proprietaru 1 fl., Simion Pintea preot 2 fl., Eliă Aucea not. cerc. 1 fl., Ioan Balintu not. cerc. 2 fl., Iuliu Dragoșu preot 2 fl., Cariștii, dela o înmântare, 2 fl., Vasiliu Buteanu 1 fl., Ioan Buteanu perc. opid. 1 fl., Clemente Barbulu 2 fl., M. Mica 1 fl., Ioan Popu preot 1 fl., George Popu de Băsesci 2 fl., Alimpiu Barboloviciu vic. Silvaniei 1 fl., Emericu Popu adv. Clușiu 1 fl., Alexiu Berinde 1 fl., Ales. Popu jude reg. cerc. 1 fl., Vasvari preot 1 fl., Dumitru Varna protopopu 1 fl., Andreiu Cosma 1 fl., Teodoru Popu protu 1 fl., Ioan Sērbu prot. 1 fl., Vasiliu Lesiu prof. prep. 1 fl., Alesandru Coste, prot. 1 fl. n. 30 cr., Maioru 20 cr., n. 40 cr. N. N. (de deose-ori fiă-care cu câte 20 cr. —) 2 fl., Leo Maioru preot 1 fl., Farkas 50 cr., C. Lucaci 50 cr., Suciadv. 1 fl., Vasiliu Mica not. cerc. 1 fl., n. 10 cr. n. 10 cr., n. 1 fl., x. y. 30 cr., Ioan Boeriu inv. în Gherla 1 fl., Andreiu Antonu Arch. Diaconu în Gherla 1 fl., Stefanu Galea șeful băncei „Trans”. în Clușiu 1 fl.

Suma totală colectată face 89 fl. 40 cr. Vestimintele călușeresci s'au procurat dela d-lu Ioan Lăzăroiu, comerciant în Orășcia, 13 oostume a 8 fl. = 104 fl.

Eliă Popu.
inv. și Dir. corului plugarilor.

Cunună. D-lu *Mihailu Baciu*, teologu absolut și d-ra *Lucrețiu Anca*, se voru cununa la 29 Octomvre st. n. 1891 în biserica gr. cat. din Chiraleșiu.

DIVERSE.

Decorațiile în Franța. La camera francesă s'a depus unu raport asupra efectivului esact alu decorațiilor până în ziua de 25 Mai 1891. După acestu raport, erau la acea dată în viêtă 43,851 de membri ai „legiunei de onore”, între cari 45 de militari și 12,458 civili; mari cruci ai acestui ordinu erau numai 31,393 de militari și 14 civili. Sumele cari se plătesc anual legionarilor soldați (3,000 franci pentru marile cruci, 2,000 pentru mari oficeri, 1,000 pentru comandori, 500 pentru oficeri și 250 pentru cavaleri) se urcă anualmente la 9,979,500 de franci. Numărul autorizărilor de a purta ordine străine a fost în Franța de 1162 în anul 1890.

O societate pentru propagarea limbilor străine. — Pe când „patrioții” noștri unguri nu sciu ce să mai născocescă pentru ca să stîrpească sau desăvârșire ori-ce altă limbă de câtu cea maghiară de pe suprafața „globului unghurescu”, pe atunci este cel puțin curiosu a semna unu curentu cu totul opus ce se observă adu în Franța, și în privința căruia cetim următoarele în „Revue Encyclopedique”:

„Educația noastră națională presintă o lacună importantă, pe care sistemul nostru de instrucție n'a putut-o face să dispară până acum: nu șcim limbă străine. De aci o adevărată inferioritate comercială pentru noi față de Germani și de Englesi, mai bine înarmați decât noi pentru viața practică. Dorința patriotică de a ne ridica din inferioritatea noastră în această privință a inspirat idea de a se fonda în Franța o societate pentru propagarea limbilor străine. Acestu societate s'a constituit sub patronajul unor omeni eminenți, printre cari vom cita pe d-nii Gréard, Lévassier, Leneint, Mérlères, Brisson, Jules Ferry, Spuller etc.

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maioru.

Cursulu pleței Brașov.

din 23 Octomvre st. n. 1891.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Banenote romănesc, Argint romănesc, Napoleon-d'or, Lire turcesc, Imperial, Galbin, Seris. fonc. Albina, Buble rusesce, Mărci germane, Discontul.

Cursul la bursa din Viena.

din 22 Octomvre a. c. 1891

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta de aur, Renta de hartiă, Imprumutul căilor ferate ungare, aur, argint.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare, Bonuri rurale ungare, Bonuri croato-slavone, Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu, Imprumutul cu premiul ungurescu, Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului, Renta de aur austriacă, Renta de hartiă austriacă, Losuri din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii de creditu ungar, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'or, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Avist d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerățiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurțu și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru completarea colecțiunilor „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune in casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

O specialitate necomparabilă

între toate apele minerale alcalin-acide din monarchia și străinătate

este apa minerală de

„RÉPÁT”

care în urma compozițiunei pré fericite a părților sale minerale și a conținutului estraordinar în acid-carbonic se bucură de o valoare medicinală foarte mare și de un renume universalu neîntrecutu.

Apa minerală de „RÉPÁT” se întrebunțază ca medicamentu cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor catarhalice a stomacului și a organelor respirătore, în contra maladiilor rinichilor și a beșiceii etc., are un efect admirabilu la secrețiunea udatului și este recunoscutu ca remediu solvatoru neprețuibil.

Celū mai curatū și binefăcătorū productū naturalū.

Ca borvizu adevătu beutu cu vinu.

nu se pôte compara această apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

Șampagnulū apelorū minerale.

Conformu ordonanței înaltului ministeru de interne No. 5891/VIII din anul 1890, apa minerală de „RÉPÁT” este supraveghiată ca apă medicinală după prescripțiunile legilorū sanitare.

Veritabilitatea apei se constată prin aceea, că dopulu sticlei trebuie să fiă însemnatu cu: „K.-Impér Répát”. Decu să rōgă a să observa această spre evitarea falsificărilorū prin alte ape inferioare.

Apa minerală de „RÉPÁT” se găsece în calitate prospētă și veritabilă în depositulu subsemnatulu; asemenea și în farmaci, în cele mai multe băcănii și în toate birturile mai notabile.

Cu totă stima

Administrațiunea isvorului

Josef György,

Brașovū, Strada Michail Weiss (ulița poștei) No. 12.

662,50—27

Mersulū trenurilorū

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 20 Iulie 1891.

Large table with multiple columns showing train routes and fares between various cities like Budapest, Brașov, Sibiu, etc. Includes sub-sections for different lines and directions.

Nota: Numerii încuadrați cu linii grōse însemnăză orele de nopțe.